

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Martinianvs. 10. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

3. Non vis, cum potes; erit aliquando, cum maximè voles, nec poteris tamen. Profectò salutem tuam nihili pendis, cum volens ac lubens ab ejus viâ declines. Velles quidem hujus, & alterius vitæ deliciis potiri, Deo servire, & mundo; hoc fieri nequit. Uni saluti consulere potes, petit Deus; erit tempus, cum non poteris, nec volet Deus.

S. MARTIANVS

10. Januarii.

Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, & justus, ut remittat nobis peccata nostra & emundet nos ab omni iniquitate. S. Joan. Ep. 1. cap. 1.

NOVIT MARTIANUS maximæ Ædi Bizantii, præpositus, Orationem, quò cœlos & certius & citius peteret, alarum reddere, creberrima illi jejunia & Eleemosynas jungendo. Multus præterea in extruendis Cœnobiis templisq; fuit, monumentis, quæ ferè unica in mortali homine immortalis Deus probat Plenam, quoties foras prodixit, manum circumtulit, cum vacuâ nullû bon à se inopem passus abire. Veste, quam diu vivis a xii, non nisi unicâ semper usus, hac etiam com cum

cum nulli ad manum nummi essent, se exiit,
 & egenum induit, sed divite lucro, quippe
 qui deinde, cum seminudus pro arâ divinum
 cibum in populum partiretur, aureâ palâm
 à Coelo veste ornari visus est, ut planè jam
 quæstum, quævisse & pro paupere toga me-
 liorem ambiisse videri possit. Noctu porò
 vigil pius urbem obambulabat, vel quibus
 tunc etiam bene faceret, egenos, vel quos
 lotos domi curatosq; terræ mandaret, mor-
 tuos quærens, ex quibus non pauci revixisse
 inter studia tam sancta memorantur, & alte-
 rum vitæ parentem MARTIANUM salutasse.
 Jam grassantem in templum suum, crude-
 liter flammam, mediis ipse objecto Evan-
 gelicæ Historiæ volumine stitit, precibus
 domuit, lachrymis extinxit. Secundùm hæc
 aliq; mira, templo, quod ultimum ædifi-
 cabat, & vitæ finem unâ imposuit.

Ex Metaphrasæ apud Surium.

MEDITATIO

De Peccato.

Peccatum malorum omnium maximum est,
 cum hominem excludat à possessione summi
 boni, gratiam extinguat, privet hæreditate, & ater-
 niu vitæ addicat flammis. An hæc attendimus, dum
 etiam committimus lethale peccatum, quod Dæmonibus
 &

& damnatis tot intulit mala? Ah Domine! quid mihi factum esset, si mors oppressisset me statim post peccatum? *Nullè millies damnasses me, si voluisses; noluisti, quia amas homines, & dissimulas peccata hominum propter penitentiam. Aug.*

2. Morbi, temporum vicissitudines, ignorantia, dolor, mors, mala denique omnia ab Adami peccato dimanarunt. Si Deus tot & tam acerbis pœnas dari voluit, & etiam nunc repetat pro peccato, (ut videtur) levissimo; dic age, quœnam & quanta supplicia parat in alterâ vitâ? Si regnante misericordiâ tam severus est, quid futurus est, cum aderit tempus iræ, & justitiæ?

3. In memoriam revoca peccata totius vitæ tuæ. Veniam postula, & à te delictorum tuorum pœnas exige. Tu tibi conscius es, peccata commisisse æternis suppliciis digna: nescis tamen, an penitentia tuâ deleta sint. Hæc cogitatio, & humilitatem, & fremitum cuique ingenerare deberet. Statuas citius mori quam peccare, fuge vel umbram mortalis, aut venialis peccati. Periculosum est, quidquid Deum lædit.

S. THEODOSIVS.

11. Januarii.

Videte itaq; Fratres, quomodo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus

S. Paulus ad Ephes. 5.

THEO